

Sermon, 17th Feb 2021– David Kirkwood

سخنرانی، 17 فوریه 2021 – آقای دوید

اولین روز ایام روزه مسیحیان

12.00 ظهر Ven Bede

به نام پدر و پسر و روح القدس آمین

من تازه از مراسم تشییع جنازه آمده ام، و در آن جا همچون سایر مراسم ها چنین کلماتی را بیان کردم، "از خاک به خاک از خاکستر به خاکستر" آیا این به معنای سوزاندن بدن است، وقتی که بدن را آتش می زنیم، یا در خاکسپاری، وقتی جسد را به خاک می سپاریم، کلمات غم انگیزی چون "از خاک به خاک از خاکستر به خاکستر" بیان می شود. هنگام خاکسپاری، هنگام گفتن این کلمات، مشتی خاک بر روی تابوت ریخته می شود. در مراسم امروز با بیان این کلمات به یاد خواهید داشت که شما خاک هستید و به خاک بر می گردید."

در مراسم امروز بیان می شود که خاکستر به عنوان نشانه ای است، به طور معمول ما از خاکستر برای کشیدن علامت صلیب روی پیشانی استفاده می کنیم، امروز، به دلیل کوید، ما نمی توانیم این کار را انجام دهیم بنابراین در عوض این خاک بر روی کسانی که تمایل به شرکت دارند، پاشیده می شود همانطور که روی تابوت ریخته می شود.

آیا همه اینها کمی ناخوشایند است؟ خیلی غم انگیز و مایوس کننده؟

مطمئناً ممکن است ناراحت کننده باشد خصوصاً اگر تجربه های دردناکی از دست دادن عزیزان را داشته باشیم اما این به عنوان حقیقتی اجتناب ناپذیر است که با آن ایام لنت را آغاز می کنیم. مرگ جسمی اجتناب ناپذیر است. سفری که با تولد ما آغاز شد، روزی با مرگ ما به پایان می رسد. این یک واقعیت ساده است، حتی اگر واقعیتی باشد که ما گاهی ترجیح می دهیم آن را نادیده بگیریم. نادیده گرفتن این واقعیت اخیراً بسیار دشوارتر بوده

است، در این روزهای covid19 تقریباً یادآوری های روزانه ای انجام می شود، خواندن هرروز آمار غم انگیز، آمیخته با داستان های شخصی تلخ.

این یک آغاز سخت است اما واقعی اگر صداقت نباشد روزه هیچ چیزی به همراه ندارد و آن تنها یک حقیقت ناراحت کننده خواهد بود.

کلمات "خاک به خاک" از کتاب پیدایش در ابتدای کتاب مقدس سرچشمه گرفته، هنگامی که بعد از خوردن میوه ممنوعه توسط آدم، خدا به او می گوید "تو خاک هستی و باید به خاک برگردی" (پیدایش 19:3 AV)

در انجیل عهد عتیق مرگ فقط یک پدیده طبیعی نیست، بلکه با نگرش گناه، گناه و مجازات گره خورده است. همانطور که در پیدایش، در عهد جدید هم، چنین است. مرگ و گناه با هم است. پلوس رسول می فرماید "گناه مزد دارد .. ، مزد گناه مرگ است." بنابراین بعد از گفتن "به یاد داشته باشید که شما خاک هستید و باید به خاک برگردید." ما "دور شدن از گناه" را پی می گیریم.

ممکن است واژه "گناه" را در دنیای مدرن نتوان به راحتی بیان کرد اما داستان شرارت بشر امروز، همچون گذشته واقعی است.

ایام لنت زمانی است برای رویارویی، نه فقط همراه با ضعیف شدن جسم و تداعی مرگ بلکه برخورد با ضعف های اخلاقی.

روزه به معنای غرق شدن در باتلاق نیست. اگر ما بر روی تجربیات تاریک و منفی تمرکز می کنیم به این دلیل است که معتقدیم می توان بر آنها غلبه کرد. روزه تمرین کمک کردن به خودمان است. این جمله اخیر به معنای نه تنها "دور شدن از گناه و فرد بهتری بودن" ، بلکه "دور شدن از گناه و وفاداری به مسیح" خواهد بود.

جمله اول در مراسم تشییع جنازه ما را به یاد مراسم تعمید می اندازد. در مراسم غسل از کسانی که تعمید می گیرند سوال می شود:

آیا به مسیح ایمان می آوری؟ 'آیا از گناهان خود توبه می کنی؟' 'آیا از شر دوری می کنی؟'

و سپس تعمید گیرنده پاسخ می دهد:

"من به مسیح ایمان می آورم"، "از گناهان خود توبه می کنم"، "من از شر اجتناب می کنم".

رضایت و تعهد شخصی لازم است، ما باید بگوییم "بله". این مسیح است که این تفاوت را ایجاد می کند و ما بخاطر او برمی گردیم.

امروز سفر ما به سوی عید پاک آغاز می شود، زمانی که ما قبل از جشن رستاخیز او در روز عید پاک، عیسی را در جمعه خوب یا good friday یادآور می شویم. مسیح بر گناه و مرگ پیروز شد. از همان روزهای آغازین کلیسا، عید پاک به ویژه زمانی برای تعمید بود، و یادآوری می شود که چگونه هر مسیحی در آن پیروزی سهیم است. ما امیدواریم که بتوانیم اعضای جدید را در روز عید پاک تعمید دهیم و در آن زمان، تعمید خود را تأیید دوباره ای کنیم.

روزهای پیش رو بسیار مهم است، یادآوری می کند که ما نه تنها به سفر طبیعی از تولد تا مرگ بلکه سفر درونی از گناه به مسیح دعوت می شویم. چگونه از این روزها بهترین استفاده را خواهیم کرد؟

با انجام آنچه قول می دهیم به مسیح روی آوریم.

با توجه به او، به راه او، رحمت او، شفقت او، اختصاص زمانی به او هر گاه که بتوانیم. در دعا و نیایش، هنگام مطالعه، در کارهای خیرخواهانه، ارائه خدمات و یا به عهده گرفتن مسولیت انجام خدمات.

با یادآوری اینکه روزه بزرگ فرصتی برای نمایش خوبی ما نیست بلکه باید واقعاً تلاش کنیم برای آنچه که بواقع باید باشیم، به سادگی می توان گفت، روزه، دروازه ای است برای بازگشت به آنچه برای آن ساخته شده ایم، نه با نمایش آنچه نیستیم، بلکه با علم و تصدیق آنچه هستیم. روزه مجدداً راه صلیب مسیح را به ما پیشنهاد می کند که ممکن است مانند یک بار مسولیت به نظر برسد اما در حقیقت این همان راه زندگی است.

به یاد داشته باشید که شما خاک هستید و به خاک باز خواهید گشت. از گناه دور شوید و
به مسیح وفادار بمانید.

آمین